

на разумните. Сега, като ме гледате, вие казвате: ние знаемъ Казвамъ: не знаете, и то не само вие, но и най-великиятъ философи, адепти, не знаете. Има нѣщо ново, сега внесено въ свѣта отъ Бога, което трѣбва да изучваме. И тъй, новото не влиза сега въ свѣта, но сега се проявява. Ние не го съзнаваме, и казваме: новото учение. Да, то е учение, което сега се проявява. Като видите туй нозо учение, нѣма да отидете подъ нѣкой дѣбъ да проливате сълзи, но ще напишете една строфа, едно стихотворение, че като го прочетете на онзи парализирания, да го познае. Азъ зная, въ България има много поети и поетеси, радвамъ се, но нека напишатъ три куплета отъ по 6 реда, и да отидатъ при единъ парализиранъ да му ги прочетатъ. Ако този парализираниятъ стане отъ леглото си, ще кажа на този поетъ: ти си истински поетъ. Защо? — Защото, като прочетохте тѣзи три куплета на парализирания, той стана отъ леглото си. За музикантитъ — сѫщото правило. Парализиранъ е нѣкой човѣкъ, лежи. Идва музикантътъ, свири му нѣщо отъ Бѣтховена, отъ Баха, отъ Моцарта, но, болниятъ не става. Ще се върне този музикантъ у дома си, ще учи, да се научи, какъ трѣбва да свири. Като вземе цигулката да свири, всички да кажатъ: виртуозъ е този музикантъ! Миналата вечеръ бѣхъ на единъ концертъ, до мене седи една позната, пити ме: „Харесвашъ ли, както свири?“ Не е свѣршилъ още, като свѣрши, ще кажа. Азъ гледамъ какъ взима тоноветъ. Дойде до нѣкой психологически пасажъ, тъй нагорѣ гледа — прѣживѣва. Послѣ дойде до нѣкой игривъ пасажъ, свири, гледа надолу. Казвамъ: туй е важното, и нагорѣ и надолу гледа. Като се свѣрши концертътъ, станаха всички отъ мѣстата си, почнаха да се тикатъ. Казвамъ: е, ако този бѣше великиятъ адептъ на музиката, то слѣдъ като изсвири четири парчета, всички щѣха да станатъ тихо и спокойно, и да излѣзатъ тихо и спокойно, като отъ нѣкая църква. Това ще е бѫдещата музика, музиката, съ която ангелитъ се занимаватъ. И сега, ние казваме: тъй е. Да, всичко е хубаво, но туй е едно приятно приготвление. Туй не е упрѣкъ, но до сега ние се занимаваме само съ забавления. Нѣкои казватъ: ние не искаме да се забавляваме. Азъ не ви забавлявамъ.